

Висновок. Тімблінг може розглядатися як одна з форм підвищення ефективності, продуктивності навчального та виховного процесу в академічній групі під час семінарських та практичних занять. Заданням викладача під час тімблінгу є створення атмосфери реальної життєвої ситуації та нової довіри. Своечасне корегування руху обговорення дозволяє для співирані в групі з однією із складових, що гарантує результативність методу тімблінгу.

ОСОБЛИВОСТІ ЕПІДЕМІЧНОГО ПРОЦЕСУ ЛЕНТОСПІРОЗУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Ліко Н.В.¹, Зафорожна В.І.², Протас С.В.¹, Іванова Л.А.¹, Гарас М.Н.¹

Головне управління Держсанепідслужби у Чернівецькій області,
м. Чернівці, Україна

¹ДУ «Інститут епідеміології та інфекційних хвороб імені Л.В. Громашевського НАМН України», м. Київ, Україна
²Державна санітарно-епідеміологічна служба України, м. Київ, Україна
³ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»,
м. Чернівці, Україна

Актуальність. Лентоспіroz поєднане з чільними місцями серед зоонозів та тяжкістю перебігу, високою летальністю та залишається «одною з серед особливо небезпечних природно-осередкових інфекцій, яка широку реєструється на всіх адміністративних територіях України». Епізоотичний та епідемічний процеси лентоспірозу, як зоонозу, потребують безперервного моніторингу, водночас, оптимізація епізоотологічного та епідеміологічного захоплення, залучається на вивчені сучасних особливостей епідеміологічного процесу захворювання.

Метою дослідження було проаналізувати сучасні особливості епідеміологічного процесу лентоспірозу.

Матеріали та методи. Матеріалом для епідеміологічного дослідження виступали дані галузевої звітності Державної санітарно-епідеміологічної служби та Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України за 2013-2015 рр.

Результати та обговорення. Під час епідеміологічних розслідувань випадків лентоспірозу у людей лабораторно підтвердженими виявилися 70-80 % зразків дрібних ссавців, зокрема, основними джерелами патогенних епігромп лентоспір у природних і антропогенних біотопах виявлялися хат'я лісова, полівочна миши, сірі шурі, звичайна та руда полівки. Водночас зараженість мишовидними гризунами відмічалася лише в 34,6-44,2 % осеред-